

परावसु (पराञ्च + वसु) s. u. परावसु.
 पराङ्ग (पर + अङ्ग) n. Hinterkörper: रूपवत्पराङ्ग ÇRIPATI in Z. f. d. K. d. M. 3, 389.
 पराङ्ग m. Bein. Çiva's ÇABDAM. im ÇKDR.
 पराङ्गव m. das Meer TRIK. 1, 2, 9.
 पराञ्चनम् (पराञ्च + म) adj. dessen Sinn rückwärts gewandt ist: ष्ट-
 वडिकि मा वि दीध्यो मात्रं तिष्ठः पराञ्चनाः AV. 8, 1, 9.
 पराञ्चुल (पराञ्च + मुख) 1) adj. f. dessen Gesicht abgewandt ist, den
 Rücken kehrend AK. 3, 1, 33. H. 1437. HALĀJ. 4, 72. नाकुचे स्यात्पराञ्चुलः
 M. 10, 119, 2, 195. 197. INDR. 2, 4. MBH. 4, 1047. 7, 6731. RAGH. 19, 38. PAÑKĀT.
 181. 15. Spr. 43. घ० M. 7, 89. N. 2, 47. रूतप्रतिवचः श्रुत्वा गते हूते परा-
 ञ्चुले KATHĀS. 46, 83. न मे पराञ्चुलो गच्छत्यर्थो 229. कोप० aus Aeger Spr.
 971. प्रत्याख्यान० AMAR. 90. कोपपराञ्चुलं (adv.) शयितया Spr. 531. भी-
 ष्मानामन्पराञ्चुलाः kehrten Bb. nicht den Rücken, flohen nicht vor ihm
 MBH. 8, 3733. पराञ्चुवैर्धकटान्वीनितैः abgewandt BHARTR. 1, 2. Häufig
 in der übertr. Bed. sich abwendend von, abgeneigt, Nichts wissen wol-
 lend von Jmd oder Etwas, sich nicht weiter kümmernd um, meidend; mit
 dem loc.: घस्मासु Spr. 1078. KATHĀS. 29, 187. घ्न्यास्मिन्पुंस्यर्थे च 38, 36.
 यो भूत्पराञ्चुलो दाने नार्थिनो न युधि द्वियाम् 35, 55. 46, 239. ÇUK. in LA.
 41, 13 (घ०) mit dem gen.: मातुर्न केवलं स्वस्याः श्रियो ऽप्यासीत्पराञ्चुलः
 RAGH. 12, 13. अर्थिनो मित्रवर्गस्य विद्विषो च MĀRK. P. 22, 44. घस्माकं
 विधिस्तु पराञ्चुलः AMAR. 27. mit प्रति: ०लो मा प्रति प्रभुः PAÑKĀT. 29,
 5. in comp. mit der Ergänzung: नारायण० BHĀG. P. 6, 1, 18. MĀRK. P. 69,
 16. व्यय० JĀĒN. 1, 83. युद्ध० HARIV. 11032 (S. 790). मच्छासन० 353. राज-
 धर्म० 4266. स्रेक० R. 6, 5, 13. राजयत्ज्ञा० RAGH. 12, 19. Schol. zu ÇĀK.
 22, 5. शास्त्र० PAÑKĀT. 243, 14. आहारादि० KATHĀS. 6, 120. 29, 23. किंसा०
 PAÑKĀT. 60, 6. किंसाप्रायसमर्दर्शन० PHAR. 83, 6. आस्था० sich nicht wei-
 ter kümmernd um RAGH. 10, 44. प्रसाद० sich aus der Gunst Nichts ma-
 chend Spr. 902. die Gunst Jmd (gen.) entziehend PAÑKĀT. 28, 18 (ed. orn.
 24, 23). घ्नान्पुण्यज्ञेकपराञ्चुलान् ungunstig N. 8, 9. वशिनां हि परपरि-
 प्रकृन्नेपपराञ्चुली वृत्तिः ÇĀK. 124. मयि च विधुरे भावः को ऽयं प्रवृत्ति-
 पराञ्चुलः VIKR. 102. In der Bed. eines nom. abstr. erscheint das Wort
 in der Unterschrift zu MBH. 1, 187: स्वयंवरपर्वणि राजपराञ्चुले so v. a.
 das Sichzurückziehen. — 2) m. Bez. eines über Waffen gesprochenen
 Zauberspruches R. 1, 30, 4 (31, 5 GORR.).
 पराञ्चुलता (vom vorherg.) f. das Abgewandtsein des Gesichts Spr. 530.
 पराञ्चुलत्व (wie eben) n. dass., aber in der übertr. Bed. Abgenetgtheit,
 Abneigung, Widerwille VARĀH. BRH. S. 77, 7. स्तनसंसर्ग० RAGH. 18, 13.
 पराञ्चुलम् (wie eben), ०यति umwenden: किं शत्रुसमीपाद्रयं पराञ्चुल-
 यति Schol. zu BHARTR. 17, 103.
 पराञ्चुलीकर (पराञ्चुल + 1. कर) zum Abwenden des Gesichts brin-
 gen. in die Flucht schlagen MBH. 6, 5500.
 पराञ्चुलीभू (पराञ्चुल + भू) das Gesicht abwenden. den Rücken kehren
 PHAR. 46, 7. VET. in LA. 24, 20. MĀLAV. 68, 8 (die Flucht ergreifen).
 übertr.: किमत्रभवतः पराञ्चुलीभवसि 17. विधेः पराञ्चुलोभूतस्य PAÑKĀT.
 121, 16.
 पराचित adj. von einem Andern ernährt; m. Slave, Diener AK. 2, 10,
 18. H. 360. Das Wort wird in पर + आचित zerlegt. Vgl. परजात, परजित.

पराचीन (von पराञ्च) 1) adj. a) abgewandt, nach der entgegengesetz-
 ten Richtung gewandt AK. 3, 1, 33. TRIK. 3, 1, 4. H. 1437. HALĀJ. 4, 72.
 पराचीना मुखी कधि AV. 6, 106, 2. VS. 16, 53. TS. 6, 5, 44, 1. Suçā. 1, 100,
 12. भर्गदर 2, 58, 8. ०मूल KAUC. 30. इन्द्रियैः BHĀG. P. 3, 32, 28. Çrī spricht:
 (स्थितास्मि) पराक्रमे च धर्मे च पराचीनस्ततो वलिः so v. a. kümmert sich
 darum nicht MBH. 12, 8159. — b) jenseits befindlich, — gelegen BHĀG.
 P. 5, 20, 30. 37. — 2) ०नम् adv. darüber hinaus, weg von: इतः प० ÇĀT.
 Br. 1, 9, 8, 9. nach: प० पुनराधीयान् TS. 1, 3, 4, 4. mehr: सप्ताहानीशासि न
 पराचीनम् KĀTH. 23, 1.
 पराचिम् adv. abseits, beiseite; weg NAIGH. 3, 26. NĪB. 11, 25. वार्धस्व
 हरे निश्चिंति परचिः RV. 1, 24, 9. 63, 4. 103, 1. 6, 74, 2. हरे क्षुधा जगुरिः
 परचिः 10, 108, 1. 35, 1. AV. 2, 10, 5. आयुर्वृत्ते अतिहितं परचिः 7, 33. 3.
 8, 9, 2. 18, 2, 26. परचिम् ist der instr. pl. von einer nicht zu belegenden
 Form पराच; vgl. उच्चैम्, नीचैम्.
 पराजय (von जि mit परा) m. 1) das Kommen um Etwas, Einbusse: स्व-
 जनात् der Verlust der Seinigen (obj.) MBH. 3, 2565. शिष्टे सति धने राज-
 न्याय घातपराजयः das Verspielen der eigenen Person (obj.) 2, 2170. —
 2) Niederlage, das Unterliegen (mit dem abl. Vop. 3, 20) AK. 2, 8, 8, 80.
 H. 803. M. 7, 199. MBH. 4, 608. VARĀH. BRH. S. 33, 23. 49, 5. 87, 24. 92.
 2. मक्षामोक्षस्य विवेकसकाशात्पराजयः PRAD. 3, 19. im Prozesse, Streite
 JĀĒN. 2, 79. DHĀRTAS. 92, 2. ०केतु Gotama's 16ter Padārtha COLEBR.
 Misc. Ess. 1, 294. — 3) Besiegung, das Herr-Werden, Sieg über: नात्रे-
 षा च वलोनास्य (obj.) नापश्यत्स पराजयम् MBH. 1, 5314. मनसः (subj.) R.
 4, 49, 12. विष्टपत्रयपराजयस्त्रिरा राजणाश्रियम् RAGH. 11, 19. — Vgl. घ्नन्०.
 पराजित् (wie eben) m. N. pr. eines Sohnes des Rukmakavāka
 HARIV. 1979.
 पराजित s. u. जि mit परा. Nach WASSILJEV 83 in Verbindung mit
 Sünde so v. a. Todsünde. Es sind die चत्वारः पराजितधर्माः (VĀJTP. 191)
 gemeint, in welcher Verbindung पराजित etnen Ausgestossenen bezeichnet.
 पराजिन् s. आरूपा० und vgl. MÜLLER, SL. 171, N. 1.
 पराजिन्नु (von जि mit परा) adj. 1) unterliegend: घ० ÇĀT. Br. 14, 3, 1,
 6. — 2) siegreich MBH. 6, 3905. 10, 632.
 पराञ्च (von अञ्च mit परा) adj. f. पराची hinwärts gerichtet, wegge-
 kehrt, abgewandt; den Rücken bietend. ein Anderes hinter sich habend,
 hinter einander stehend; sich entfernend, nicht wiederkehrend, ein für
 alle Male abgethan (Gegens. अर्वाञ्च. प्रत्यञ्चः कृतं पराचः शर्वा विपुचः
 RV. 7, 85, 2. इति प्रतीचा अर्वाचः पराचः 3, 30, 6. 6, 25, 3. 44, 17. पराचीरनुं
 संवतः 1, 191. 15. AV. 2, 25, 5. 6, 29, 3. 65, 1. 67, 3. ये चामुष्मात्पराञ्चो
 लोकाः jenseits davon gelegen KĀND. UP. 1, 6, 8. पराञ्चमोर्दनं प्राशीः
 प्रत्यञ्चाशिमिति hinwärts oder herwärts essen d. h. vom näheren oder
 entfernteren Rande aus AV. 11, 3, 26. 28. पराञ्चो बधिराञ्च ये verkehrt
 9, 22. पराञ्चो भूवा चतुष्पादो रेतः सिञ्चन्ति hinter einander stehend AIR.
 Br. 2, 38. या पराची संभवति quam a dorso init TS. 2, 3, 1, 6. पराञ्चो ग-
 र्भा धोयते पराञ्चः संभवति hinwärts wird die Leibesfrucht eingebracht,
 hinter einander stehend begatten sich (die Thiere) AIR. Br. 3, 10. पराची वा
 रूतस्मै व्युच्छति व्युच्छति auf Nichtwiederkehr TS. 2, 1, 10, 2. TBa. 1, 4,
 3, 5. PAÑKĀV. Br. 20, 1, 4. पराञ्चमेव रोक्तुं तेषां रोक्तुं nur in der Rich-
 tung hinwärts AIR. Br. 4, 21. ÇĀT. Br. 6, 7, 3, 4. ये वा इतः पराञ्चं संवत्स-